

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi maatilalain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksellä pyritään helpottamaan nuorten viljelijäin asemaa maatilain sukupolvenvaihdoksen ja tilan vaatimien investointien rahoittamisessa kehittämällä heille maatilalain nojalla myönnettäviä erityisetuksia. Maatilalakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että ensimmäistä mautilaansa alle 35-vuotiaana hankkivalle henkilölle voitaisiin tilan hankintahinnasta lainoittaa myös maatalousirtaimiston osuutta. Li-

säksi ehdotetaan, että sitä viiden vuoden aikaa, jona syntyvien eräiden luottojen lyhennysten ja koron maksun aloittamisesta voidaan mautilalain 71 §:n 3 momentin nojalla nykyisin myöntää nuorelle viljelijälle lykkäysvuosia, pitennettäisiin kahdeksaan vuoteen ja että sanotunlaista lykkäystä saaneelle henkilölle voitaisiin myöntää lyhennysmaksuista lykkäysvuosia myös alle 16-vuotiaiden lasten perusteella.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytilanne

Sukupolvenvaihdos tapahtuu maassamme nykyisin vuosittain runsaalla 3 000 tilalla. Taloudelliset kysymykset ja erityisesti rahoitus ovat selvästi tärkeimmät tilanpidon jatkajan ongelmista. Hänelle sukupolvenvaihdoksesta välittömästi aiheutuva rasitus muodostuu yleensä tilan kauppahinnasta, mahdollisten eläkkeiden pääoma-arvosta, irtaimiston kauppahinnasta ja kanssaperillisille ehkä tehtyjen kiinteistöluovutusten arvosta. Lisäksi saattaa kysymykseen tulla leimaveron maksaminen, jolta kuitenkin maatilalain (188/77) mukaista lainaa saava välttyy, sekä mahdollinen lahja- ja perintövero.

Tärkeimpinä sukupolvenvaihdoksen rahoituslähteinä ovat käytännössä mautilalain (188/77) mukaiset maanosto- ja sisäsuuslainat. Niiden osuuden arvioidaan erään äskettäin valmistuneen tutkimuksen mukaan olevan keskimäärin noin 30 prosenttia kokonaisrahoituk-

sesta. Myös korkeakorkoiset pankkilainat edustavat noin 30 prosenttia kokonaisrahoituksesta. Loput 40 prosenttia muodostuu keskenään miltei yhtä suurin osuuksin seuraavista eristä: tilan entisten velkojen siirtämisestä tilanpidon jatkajalle, velasta luopujalle ja omasta rahoituksesta.

Sukupolvenvaihdos merkitsee maatilain omistussuhteiden muuttumisen ohella usein myös pyrkimystä tilan elinkelpoisuuden parantamiseen sitä kunnostamalla sekä tilakokoa ja tuotantoa suurentamalla. Edellä mainitun tutkimuksen mukaan on sukupolvenvaihdosta seuranneina kolmena vuotena (1976—1978) runsaalla 45 prosentilla asianomaisista tiloista laajennettu joko peltopinta-alaa tai kotieläintuotantoa. Ko. tutkimuksen kohteena olleilla sukupolvenvaihdostiloilla todettiin peltopinta-alan suurentuneen kolme kertaa maan keskimääräistä nopeammin.

Viljelijäin omatoimista lisämään hankintaa

tuetaan maatilalain mukaisilla lisämaanostolainoilla. Valtio suorittaa sanotun lain nojalla myös välitöntä maankäyttötoimintaa tilakoon suurentamiseksi luovuttamalla tarkoitukseen hankkimaansa maata pitkäaikaisena myyntihintaluototuksena lisäalueiksi maatiloihin.

Maatilojen kuntoonpanossa ja tuotannon tehostamisessa keskeisimpinä investointeina kysymykseen tulevia tuotantorakennusinvestointeja tuetaan taas sanotun lain mukaisin rakentamislainoin sekä tuotevarasto- ja kuivurihankkeiden osalta myös maataloustuotevarastojen korkotukilainoista annetun lain (19/77) mukaisin lainoin. Lisäksi voidaan Lapin läänissä sekä eräissä osissa Oulun ja Pohjois-Karjalan läännejä samoin kuin eräillä ulkosaaristoalueilla myöntää maatilalain nojalla myös karjarakennusavustusta, jonka enimmäismäärä vaihtelee maatilain sijainnista riippuen 20 prosentista 60 prosenttiin hyväksyttävistä rakentamiskustannuksista.

Muihin tilan kuntoonpanoa tarkoittaviin toimenpiteisiin voidaan maatilalain nojalla myöntää perusparannuslainoja, tielainoja, vesihuoltolainoja, sähköistämislainoja sekä neljättä tukivyöhykettä lukuunottamatta maatalousirtaimiston hankkimista varten irtaimistolainoja, ei kuitenkaan traktorin eikä leikkuupuimurin hankkimiseen, ja tienteko- ja salaajitusavustuksia. Lisäksi tulevat koko maassa kysymykseen asuntolainoitus sekä turvetuotantolainat ja turvetuotannossa tarpeellisten koneiden ja laitteiden hankintaan myönnettävät irtaimistolainat.

Nuorten viljelijöiden monasti vaikeaa taloudellista asemaa maatalousammattin harjoittamisen alkuvuosina on pyritty helpottamaan tekemällä 9 päivänä maaliskuuta 1979 annetulla maatilalain muutoksella (272/79) mahdolliseksi aloittaa ensimmäisen maatilansa alle 35-vuotiaana hankkineen henkilön kohdalla lisäalueen, yhteismetsäosuuden ja maatilain myyntihinnan sekä maanosto-, sisärosuus- ja rakentamislainan lyhennysten tai koron taikka molempien periminen, jos luotto on syntynyt viiden vuoden kuluessa maatilain hankkimisesta, säännönmukaista ajankohtaa enintään viittä vuotta myöhemmin. Edellytyksenä lykkäykselle on lisäksi, että se katsotaan henkilön taloudellinen asema ja tilan vaatimien kehittämishankkeiden suuruus huomioon ottaen tarpeelliseksi.

Tarkemmat määräykset edellä tarkoitetusta nuorten viljelijäin lykkäyksestä on annettu

maatila-asetuksen 88 a §:ssä (417/79). Pääpaino lykkäysten myöntämisessä on ollut, kuten eduskunta lakia hyväksyessään edellytti, lyhennysten osalla ja koron maksamista on siirretty vain, mikäli asianomaisen henkilön taloudellinen asema on ollut tavanomaista selvästi heikompi. Viimeksimainitussa suhteessa on edellytetty käytännössä, että henkilön ja hänen aviopuolisonsa tulot ja varallisuus ovat olleet enintään puolet täysimääräiseen maatilalain mukaiseen asuntolisälainaan oikeuttavien tulojen ja varallisuuden määrästä.

Maanosto-, sisärosuus- ja rakentamislainoja vuonna 1980 myönnettäessä on erilaisia lyhennys- ja koronmaksun aloittamisen lykkäyksiä, mukaan luettuna myös heikon taloudellisen aseman perusteella myönnettävät yhden tai kahden vuoden lyhennysten lykkäykset, annettu maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyjen 4 723 lainan osalta noin 3 600 tapauksessa eli 76 prosenttia ja 2 448 korkotukilainan osalta noin 1 170 tapauksessa eli 48 prosenttia. Kysymyksessä olevien lainojen kokonaismarkkamäärästä, joka on ollut maatilatalouden kehittämisrahaston osalta noin 321 miljoonaa ja korkotukilainojen osalta noin 194 miljoonaa markkaa, vastaavat osuudet ovat olleet noin 290 miljoonaa markkaa eli 90 prosenttia ja noin 110 miljoonaa markkaa eli 57 prosenttia eli siis selvästi lukumäärän mukaisia osuuksia suuremmat.

Lyhennyksistä tai niistä ja koroista kolme vuotta lykkäystä on vuonna 1980 saanut maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyjen lainojen kohdalla sisärosuuslainoissa ja niihin verrattavissa lainoissa 36.3 (markkamäärästä 50.0) prosenttia, rakentamislainoissa 8.3 (10.3) prosenttia ja lisämaanostolainoissa 3.2 (7.9) prosenttia lainansaajista sekä pisimmän määrän eli viisi vuotta lykkäystä vastaavasti 2.4 (4.6), 9.9 (13.6) ja 0.1 (0.3) prosenttia.

Vastaava tilanne korkotukilainojen kohdalla on ollut se, että kolme vuotta lykkäystä on saanut sisärosuuslainoissa ja niihin verrattavissa maanostolainoissa 25.0 (46.9) prosenttia, rakentamislainoissa 7.2 (11.1) prosenttia ja lisämaanostolainoissa 1.7 (2.3) prosenttia lainansaajista. Sen sijaan viiden vuoden lykkäystä ei korkotukilainoina myönnettyissä sisärosuuslainoissa ja niihin verrattavissa maanostolainoissa eikä lisämaanostolainoissa ole vuonna 1980 esiintynyt. Rakentamislainoissa niitä on sen sijaan ollut 2.2 (3.6) prosenttia.

2. Tavoitteet

Muita kuin edellä selostettuja lyhennys- ja koronmaksun aloittamisessa annettavia erityis-etuja ei nuoriin viljelijöihin ole nykyisin kohdistettavissa. Hallitus pitää maatilojen sukupolvenvaihdosten ja nuorten viljelijäin aseman helpottamiseksi tärkeänä nykyisten erityis-etuksien kehittämistä ja eräiden uusienkin erityis-etuksien käyttöönottoa.

Maatilalain 71 §:n 3 momenttia sovellettaessa pidetään viljelijää "nuorena" viiden vuoden ajan siitä, kun hän on hankkinut ensimmäisen maatilansa, minkä edellytetään tapahtuneen alle 35-vuotiaana. Myöhemmin syntyneiden lisäalueen, yhteismetsäosuuden ja maatilain myyntihintojen sekä maanosto-, sisarosuus- ja rakentamislainojen lyhennysten ja koron maksun aloittamisesta ei kyseistä lykkäystä voida enää myöntää. Mainittu viiden vuoden aika on melko lyhyenä omiaan johtamaan pyrkimykseen tarpeettomasti nopeuttaa tilan investointeja. Sanottu aikaraja on koettu etenkin tilansa suhteellisen nuorena saaneiden kohdalla liian tiukaksi. Jäähän lainkohdan tarkoittamien etuuskien ulkopuolelle maatilansa esimerkiksi 20-vuotiaana hankkinut jo 25-vuotiaana. Kyseistä viiden vuoden aikarajaa tulisikin piten- tää lakia muuttamalla kahdeksaan vuoteen, kuitenkin niin, ettei yli 39-vuotiaalle henkilölle kyseistä etuutta edelleenkään myönnettäisi.

Hallituksen mielestä tulisi eritoten lapsiperheiden asemaan kiinnittää huomiota pyrittäessä helpottamaan nuorten viljelijäin taloudellista asemaa sukupolvenvaihdoksen yhteydessä ja sitä seuraavina maatalousammattin harjoittamisen alkuvuosina. Hallitus ehdottaakin, että

edellä tarkoitettua nuorten viljelijäin lykkäystä saaneelle henkilölle voitaisiin antaa luoton lyhennyksistä lykkäystä myös hänen huollosaan olevien alle 16-vuotiaiden lasten perusteella yksi vuosi kutakin tällaista lasta kohden, yhteensä ensinmainitun lykkäyksen kanssa kuitenkin tällöinkin enintään viisi vuotta. Säännös asiasta ehdotetaan otettavaksi uutena momenttina maatilalain 71 §:ään.

Maatilalain mukaista maanosto- ja sisarosuuslainaa annetaan vain sille osalle luovutushintaa, joka koskee kiinteää omaisuutta. Tilanpidon jatkaja joutuu kuitenkin useimmiten lunastamaan itselleen myös tilan maatalousirtaimiston. Sen osuuden sukupolvenvaihdoskauppoissa on arvioitu keskimäärin olevan noin 10 prosentin luokkaa tilanpidon jatkajan kokonaisrasituksesta. Maatilalain 53 §:n 1 momenttiin ehdotetaankin lisättäväksi säännös, joka mahdollistaisi ensimmäistä maatilansa alle 35-vuotiaana hankkivan henkilön kohdalla sisällyttää lainoitettavaan maatilain luovutushintaan myös irtaimiston osuutta.

3. Esityksen valtiontaloudelliset vaikutukset

Ehdotettavat maatilalain muutokset eivät aiheuta valtiolle lopullisia kustannuksia muutoin kuin sikäli, että lain 71 §:n 3 momenttiin ehdotettu muutos laajentaisi jonkin verran lykkäyksiin oikeutettujen henkilöiden piiriä, jolloin toisaalta maatilatalouden kehittämISRahaston korkotulot hieman vähentyisivät ja toisaalta korkohyvitysvaroja kului si myös hieman en- tistä enemmän.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

53 §:n 1 momentti. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi yleisperustelujen kohdalla 2 pääpiirteittäin selostettu säännös, jonka mukaan alle 35-vuotiaana ensimmäistä maatilansa hankkivan henkilön kohdalla saataisiin lainoitettavaan luovutushintaan sisällyttää myös maatalousirtaimiston osuutta. Lisäksi säännöksessä annettaisiin maatilahallitukselle valta tarkemmin määrätä asiasta. Tarkoituksena on lainoi- ttaa vain elottoman maatalousirtaimiston osuut-

ta. Tämä osuus olisi nykyvaiheessa enintään 40 000 markkaa.

70 §:n 1 momentti. Momentti koskee myyntihintojen sekä maatilatalouden kehittämISRahaston varoista annettavien lainojen lyhennyksien ja korkojen kohdalla myönnettäviä lykkäyksiä henkilöstä itsestään riippumattomista syistä aiheutuneiden vaikeuksien lieventämiseksi. Momentin viimeisen virkkeen mukaan on momentissa säädettyyn kymmenen, takaisin-

maksuajaltaan lyhyiden lainojen kohdalla kuitenkin viiden, lykkäysvuoden enimmäismäärään sisällytettävä myös lain 71 §:n 3 momentissa tarkoitetut nuorten viljelijöiden lykkäysvuodet. Kyseistä virkettä ehdotetaan täydennettäväksi siten, että myös 71 §:ään ehdotetun uuden 4 momentin mukaiset lapsiluvun perusteella annettavat lyhennyksen lykkäykset sisällytettäisiin sanottuihin lykkäysten enimmäismääriin.

71 §:n 3 momentti ja uusi 4 momentti. Pykälän 3 momentin muutos käsittää yleisperustelujen kohdassa 2 jo selostetun säännöksen nuorten viljelijäin lykkäyksen soveltamisajan pitentämisestä koskemaan nykyisen viiden vuoden sijasta kahdeksana vuotena ensimmäisen maatilalan hankkimisesta syntyviä luottoja. Edelleenkin edellytettäisiin, että maatilalan hankkiminen on tapahtunut alle 35-vuotiaana ja että henkilö ei ole luoton syntyessä yli 39-vuotias.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jolloin entinen vastaava momentti siirtyisi 5 momentiksi. Kyseiseen 4 momenttiin ehdotetaan yleisperusteluissa selostetun mukai-

sesti otettavaksi säännös mahdollisuudesta myöntää edellä tarkoitettua nuorten viljelijäin lykkäystä saaneelle henkilölle saman luoton lyhennyksistä lykkäystä myös hänen huollossaan olevien alle 16-vuotiaiden lasten perusteella yksi vuosi kutakin tällaista lasta kohden, yhteensä ensinmainitun lykkäyksen kanssa kuitenkin enintään viisi vuotta. Tarkoituksena on asetuksella säätää sanottuina lapsina huomioon otettavaksi sekä lainansaajan että hänen puolisonsa lapset ja ottolapset. Tarkoituksena on myös, että kyseistä lyhennyksen lykkäystä myönnettäisiin myöhemmin laina-aikana vain lasten syntymän, mutta ei esimerkiksi solmittavan uuden avioliiton kautta lainan saajan huoltoon tulleiden lasten perusteella.

Voimaantulosäännös. Ehdotettavat lainmuutokset tulisivat voimaan heti sen jälkeen, kun eduskunta on lakiehdotuksen hyväksynyt. Lainmuutoksia sovellettaisiin lain voimaantulon jälkeen syntyviin saamisiin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

maatilalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 18 päivänä helmikuuta 1977 annetun maatilalain (188/77) 53 §:n 1 momentti, 70 §:n 1 momentti ja 71 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä on ensinmainittu 18 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa laissa (553/80) ja kaksi viimeksimainittua 9 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa laissa (272/79), sekä

lisätään 71 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna edellä mainituilla 9 päivänä maaliskuuta 1979 ja 18 päivänä heinäkuuta 1980 annetuilla laeilla sekä 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla lailla (443/81), uusi 4 momentti, jolloin entinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, seuraavasti:

53 §

Maanostolainaa voidaan myöntää enintään 75 prosenttia 52 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun omaisuuden luovutushinnasta ja enintään 50 prosenttia 52 §:n 3 momentissa tarkoitetun omaisuuden hinnasta sekä sisarosuuslainaa enintään 75 prosenttia 52 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun omaisuuden luovutushinnasta. Milloin hakijana on ensimmäistä maatilansa alle 35-vuotiaana hankkiva henkilö, saadaan lainoitettavaan luovutushintaan, sen mukaan kuin maatilahallitus tarkem-

min määrää, sisällyttää myös maatalousirtaimiston osuutta hinnasta. Sellaisen kaupan rahoittamiseen, jossa hankittavan omaisuuden, maatilataloudellisiin tarkoituksiin käytettynä, luovutushinta ilmeisesti ylittää paikkakunnan käyvän hinnan, ei maanosto- tai sisarosuuslainaa saa myöntää. Milloin kysymys on pellon käyvän hinnan arvioimisesta, on erityisesti otettava huomioon maan laatu ja sijainti, viljelyn kannattavuus paikkakunnalla sekä muut sen kaltaiset hintaan vaikuttavat seikat.

— — — — —

70 §

Lisäalueen, yhteismetsäosuuden ja maatilan myyntihinnan sekä 52 §:ssä mainittujen maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyjen lainojen lyhennysten tai korkojen taikka molempien suorittamisessa voidaan myöntää hakijasta itsestään riippumattomista syistä aiheutuneiden vaikeuksien lieventämiseksi lykkäystä enintään kaksi vuotta kerrallaan, kuitenkin yhteensä enintään kymmenen vuotta. Sellaisen saamisen osalta, jonka maksuaika on enintään kymmenen vuotta, ei lykkäystä kuitenkaan saa myöntää yhteensä enempää kuin viisi vuotta. Jos saman saamisen osalta on myönnetty 71 §:n 3 momentissa tarkoitettua lykkäystä, kyseisen pykälän 4 momentin nojalla mahdollisesti lisäksi annettuine lykkäyksineen, ei niiden kanssa tässä momentissa tarkoitettua lykkäystä saa yhteensä myöntää pitemmäksi ajaksi kuin edellä on sanottu.

71 §

Ensimmäisen maatilansa alle 35-vuotiaana hankkineen henkilön sellaisen 2 momentissa tarkoitetun luoton, joka on syntynyt kahdeksan vuoden kuluessa maatilan hankkimisesta,

lyhennysten tai koron taikka molempien periminen voidaan, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, aloittaa 1 momentissa tarkoitettua ajankohtaa enintään viittä vuotta myöhemmin, milloin se hänen taloudellinen asemansa ja tilan vaatimien kehittämishankkeiden suuruus huomioon ottaen katsotaan tarpeelliseksi. Sanottua lykkäystä myönnetään kuitenkin enintään 39-vuotiaalle henkilölle. Lykkäystä myönnetään vähintään niin pitkäksi aikaa kuin asianomainen henkilö olisi oikeutettu saamaan lykkäystä 2 momentin mukaan, ja myönnetään lykkäys tällöin ainakin lyhennyksen osalta. Henkilö ei tässä tapauksessa ole oikeutettu enää lykkäykseen 2 momentin nojalla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettua lykkäystä saaneelle henkilölle voidaan myöntää lykkäystä saman luoton lyhennysten suorittamisessa myös hänen huollossaan olevien alle 16-vuotiaiden lasten perusteella yksi vuosi kutakin tällaista lasta kohden, yhteensä ensinmainitun lykkäyksen kanssa kuitenkin enintään viisi vuotta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 ja lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen syntyviin saamisiin.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1981

Tasavallan Presidentin estyneenä ollessa

Pääministeri

MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Taisto Tähkämaa*

Laki maatilalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 18 päivänä helmikuuta 1977 annetun maatilalain (188/77) 53 §:n 1 momentti, 70 §:n 1 momentti ja 71 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä on ensinmainittu 18 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa laissa (553/80) ja kaksi viimeksimainittua 9 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa laissa (272/79), sekä

lisätään 71 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna edellä mainituilla 9 päivänä maaliskuuta 1979 ja 18 päivänä heinäkuuta 1980 annetuilla laeilla sekä 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla lailla (443/81), uusi 4 momentti, jolloin entinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

53 §.

Maanostolainaa voidaan myöntää enintään 75 prosenttia 52 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun omaisuuden luovutushinnasta ja enintään 50 prosenttia 52 §:n 3 momentissa tarkoitetun omaisuuden hinnasta sekä sisäosuuslainaa enintään 75 prosenttia 52 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun omaisuuden luovutushinnasta. Sellaisen kaupan rahoittamiseen, jossa hankittavan omaisuuden, maataloudellisiin tarkoituksiin käytettynä, luovutushinta ilmeisesti ylittää paikkakunnan käyvän hinnan, ei maanosto- tai sisäosuuslainaa saa myöntää. Milloin kysymys on pellon käyvän hinnan arvioimisesta, on erityisesti otettava huomioon maan laatu ja sijainti, viljelyn kannattavuus paikkakunnalla sekä muut sen kaltaiset hintaan vaikuttavat seikat.

Ehdotus

53 §

Maanostolainaa voidaan myöntää enintään 75 prosenttia 52 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun omaisuuden luovutushinnasta ja enintään 50 prosenttia 52 §:n 3 momentissa tarkoitetun omaisuuden hinnasta sekä sisäosuuslainaa enintään 75 prosenttia 52 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun omaisuuden luovutushinnasta. *Milloin hakijana on ensimmäistä maatalaansa alle 35-vuotiaana hankkiva henkilö, saadaan lainoitettavaan luovutushintaan, sen mukaan kuin maatilaballitus tarkemmin määrää, sisällyttää myös maatalousirtaimiston osuutta hinnasta.* Sellaisen kaupan rahoittamiseen, jossa hankittavan omaisuuden, maataloudellisiin tarkoituksiin käytettynä, luovutushinta ilmeisesti ylittää paikkakunnan käyvän hinnan, ei maanosto- tai sisäosuuslainaa saa myöntää. Milloin kysymys on pellon käyvän hinnan arvioimisesta, on erityisesti otettava huomioon maan laatu ja sijainti, viljelyn kannattavuus paikkakunnalla sekä muut sen kaltaiset hintaan vaikuttavat seikat.

70 §.

Lisäalueen, yhteismetsäosuuden ja maatalan myyntihinnan sekä 52 §:ssä mainittujen maatalatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyjen lainojen lyhennysten tai korkojen taikka molempien suorittamisesta voidaan myöntää hakijasta itsestään riippumattomista syistä aiheutuneiden vaikeuksien lieventämiseksi lykkäystä enintään kaksi vuotta kerrallaan, kuitenkin yhteensä enintään kymmenen vuotta. Sellaisen saamisen osalta, jonka maksuaika on

70 §

Lisäalueen, yhteismetsäosuuden ja maatalan myyntihinnan sekä 52 §:ssä mainittujen maatalatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyjen lainojen lyhennysten tai korkojen taikka molempien suorittamisesta voidaan myöntää hakijasta itsestään riippumattomista syistä aiheutuneiden vaikeuksien lieventämiseksi lykkäystä enintään kaksi vuotta kerrallaan, kuitenkin yhteensä enintään kymmenen vuotta. Sellaisen saamisen osalta, jonka maksuaika on

Voimassa oleva laki

enintään kymmenen vuotta, ei lykkäystä kuitenkaan saa myöntää yhteensä enempää kuin viisi vuotta. Jos saman saamisen osalta on määrätty 71 §:n 3 momentissa tarkoitettu lykkäys, ei sen kanssa tässä momentissa tarkoitettua lykkäystä saa yhteensä myöntää pitemmäksi ajaksi kuin edellä on sanottu.

71 §.

Ensimmäisen maatilansa alle 35-vuotiaana hankkineen henkilön sellaisen 2 momentissa tarkoitetun luoton, joka on syntynyt viiden vuoden kuluessa maatilankäytöstä, lyhennysten tai koron taikka molempien periminen voidaan, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, aloittaa 1 momentissa tarkoitettua ajankohtaa enintään viittä vuotta myöhemmin, milloin se hänen taloudellinen asemansa ja tilan vaatimien kehittämishankkeiden suuruus huomioon ottaen katsotaan tarpeelliseksi. Tässä tarkoitettua lykkäystä myönnetään vähintään niin pitkäksi aikaa kuin asianomainen henkilö olisi oikeutettu saamaan lykkäystä 2 momentin mukaan, ja myönnetään lykkäys tällöin ainakin lyhennyksen osalta. Henkilö ei tässä tapauksessa ole oikeutettu enää lykkäykseen 2 momentin nojalla.

Ehdotus

enintään kymmenen vuotta, ei lykkäystä kuitenkaan saa myöntää yhteensä enempää kuin viisi vuotta. Jos saman saamisen osalta on myönnetty 71 §:n 3 momentissa tarkoitettua lykkäystä, kyseisen pykälän 4 momentin nojalla mahdollisesti lisäksi annettuine lykkäysineen, ei niiden kanssa tässä momentissa tarkoitettua lykkäystä saa yhteensä myöntää pitemmäksi ajaksi kuin edellä on sanottu.

71 §

Ensimmäisen maatilansa alle 35-vuotiaana hankkineen henkilön sellaisen 2 momentissa tarkoitetun luoton, joka on syntynyt kahdeksan vuoden kuluessa maatilankäytöstä, lyhennysten tai koron taikka molempien periminen voidaan, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, aloittaa 1 momentissa tarkoitettua ajankohtaa enintään viittä vuotta myöhemmin, milloin se hänen taloudellinen asemansa ja tilan vaatimien kehittämishankkeiden suuruus huomioon ottaen katsotaan tarpeelliseksi. Sanottua lykkäystä myönnetään kuitenkin enintään 39-vuotiaalle henkilölle. Lykkäystä myönnetään vähintään niin pitkäksi aikaa kuin asianomainen henkilö olisi oikeutettu saamaan lykkäystä 2 momentin mukaan, ja myönnetään lykkäys tällöin ainakin lyhennyksen osalta. Henkilö ei tässä tapauksessa ole oikeutettu enää lykkäykseen 2 momentin nojalla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettua lykkäystä saaneelle henkilölle voidaan myöntää lykkäystä saman luoton lyhennysten suorittamisessa myös hänen huollossaan olevien alle 16-vuotiaiden lasten perusteella yksi vuosi kutakin tällaista lasta kohden, yhteensä ensinmainitun lykkäyksen kanssa kuitenkin enintään viisi vuotta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 ja lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen syntyviin saamisiin.

